

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
EKONOMIKOS PAŽANGOS DEPARTAMENTO
KAIMO REIKALŲ IR DARNIOS PLĖTROS SKYRIUS**

PAŽYMA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO
„DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PAKUOČIŲ IR PAKUOČIŲ ATLIEKŲ TVARKYMO
ĮSTATYMO NR. IX-517 8, 111, 112 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO
PROJEKTO NR. XIIP-4215“ PROJEKTO
(TAP NR. 16-1036(3); TAIS NR. 16-6656(5))**

2016-10-04 Nr. NV-3081

Vilnius

Projekto rengėja: Aplinkos ministerija.

Projekto tikslas, esmė. Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo Nr. IX-517 8, 11¹, 11² straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-4215 (toliau – Įstatymo projektas) rengėjai – Seimo nariai Bronius Pauža ir Eduardas Šablinskas. Atsižvelgdami į smulkiųjų verslininkų nuomonę, kad Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo (toliau – Įstatymas) nuostatų įgyvendinimas sukelia nepakeliamą administracinę naštą mažoms kaimo parduotuvėms, Seimo nariai pateikė pasiūlymą dėl Įstatymo pakeitimo.

Įstatymo projekto tikslas – keisti įstatymo nuostatas, kuriomis būtų panaikinta prievolė kaimo parduotuvėms supirkti vienkartinį ir daugkartinių pakuočių atliekas ir būtų nustatoma prievolė užstato sistemos administratoriui kiekvienoje seniūnijos teritorijoje įrengti bent po vieną taros supirkimo punktą.

Šiuo metu, įgyvendinant Įstatymo nuostatas:

1. *visos kaimo parduotuvės, nepriklausomai nuo jų ploto ir miestelių parduotuvės, kurių prekybos plotas didesnis nei 300 kv. m, prekiaujančios gėrimais, supakuotais į vienkartinę pakuotę, privalo priimti vienkartinės pakuotes, kurioms taikoma užstato sistema;*

2. *visos kaimo ir miestelio parduotuvės, kurių prekybos plotas didesnis nei 90 kv. m, prekiaujančios gėrimais, supakuotais į daugkartinę pakuotę, privalo priimti tokias daugkartines pakuotes.*

Vykdamas Seimo valdybos 2016 m. gegužės 18 d. sprendimo Nr. SV-S-1531 5 punktą, Aplinkos ministerija pateikė Vyriausybės nutarimo projektą, kuriuo Vyriausybė teikia išvadą Seimui dėl Įstatymo projekto (toliau – Nutarimo projektas), kuriuo siūloma:

1. nepritarti Įstatymo projekto 2 straipsniui, kuriuo siūloma papildyti Įstatymo 11¹ straipsnį 4 punktu („privalo užtikrinti, kad kiekvienoje seniūnijos teritorijoje būtų bent po vieną taros supirkimo punktą“), ir 3 straipsniui, kuriuo siūloma papildyti Įstatymo 11² straipsnio 2 dalies 1 punktą („užtikrinant kiekvienoje seniūnijos teritorijoje įrengiant bent po vieną taros supirkimo punktą“).

Aplinkos ministerijos nuomone, siūloma Įstatymo pataisa neturės jokio reikšmingo poveikio sprendžiant smulkiųjų parduotuvių problemas, nes taikant dabar galiojantį reglamentavimą daugumoje Lietuvos seniūnijų jau dabar yra bent po vieną taros supirkimo punktą (didesnėse seniūnijose – po kelias dešimtis) - parduotuvę, kuri vykdo pakuočių atliekų priėmimą ir užstato grąžinimą pagal sutartis su užstato sistemos administratoriumi (iš viso 2492 parduotuvės vykdo priėmimą 533 seniūnijose ir 9 teritorijose, kurios nepatenka ir nėra suskirstytos į seniūnijas. Tik 17 seniūnijų nėra nei vienos priėmimo vietos).

Abejotina, ar siūloma Įstatymo pataisa užtikrintų vartotojų patogumą ir aplinkosauginių užstato sistemos tikslų įgyvendinimą ir nesukeltų neigiamų ekonominių, socialinių ir aplinkosauginių pasekmių.

2. iš esmės pritarti ir pasiūlyti patobulinti Įstatymo projekto 1 straipsnį, kuriuo siūloma pakeisti Įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalis. Atsižvelgiant į tai, kad mažose parduotuvėse sudėtinga

vykdyti pakuočių atliekų priėmimą ir užtikrinti higienos reikalavimų laikymąsi, Aplinkos ministerija *siūlo nustatyti, kad vienkartinių ir daugkartinių pakuočių atliekas priimti ir užstatą grąžinti privalo tik tos kaimo ir miestelių parduotuvės, kurių prekybos plotas didesnis nei 50 kv. m.* Šis dydis pasirinktas atsižvelgiant į faktinius duomenis, rodančius, kad miestelių ir kaimo vietovių tipinių parduotuvių prekybinis plotas yra maždaug 60 kv. m.

Atkreiptinas dėmesys, kad siekiant užtikrinti pakankamą pakuočių, už kurias nustatytas užstatas, ir jų atliekų priėmimo tinklą visoje šalyje, minėtą ploto reikalavimą siūloma taikyti ne tik kaimo, bet ir miestelių parduotuvėms.

Derinimas. Vykdam 2016 m. rugsėjo 6 d. ministerijų atstovų pasitarimo protokoliniį sprendimą (protokolo Nr. 36, 3 klausimas), teikiamas patikslintas Nutarimo projektas pagal Teisingumo ministerijos pastabas.

Nutarimo projektas pakartotinai suderintas su Valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba, kuri pastabų ir pasiūlymų Nutarimo projektui neturi.

Papildyta derinimo pažyma, kurioje įvertintos Jurbarko rajono verslininkų organizacijos, Lietuvos smulkiojo ir vidutinio verslo tarybos, Lietuvos prekybos įmonių asociacijos ir viešosios įstaigos „Užsato sistemos administratoriaus“ ministerijų atstovų pasitarime išsakytos pastabos.

Vykdam 2016 m. birželio 28 d. ministerijų atstovų pasitarimo protokoliniį sprendimą (protokolo Nr. 26, 7 klausimo 1.2 papunktis), Vyriausybės kanceliarijos Ekonomikos pažangos departamentas 2016 m. liepos 1 d. ir liepos 21 d. surengė pasitarimus su suinteresuotų institucijų atstovais ginčytinoms nuostatomis suderinti. Smulkiojo ir vidutinio verslo atstovai pritarė, kad Aplinkos ministerijos pasiūlytas kompromisinis sprendimas nustatyti minimalų 50 kv. m. prekybinį plotą kaimo parduotuvėms ir nustatyti prievolę miestelių parduotuvėms dalyvauti užsato sistemoje išspręstų mažų kaimo parduotuvių keliamą problemą dėl ploto, reikalingo įgyvendinti užsato sistemą ir užtikrinti higienos reikalavimus, tačiau, jų nuomone, problema nebūtų išnagrinėta iš esmės, nes liktų nenuspręsta dėl smulkiųjų pardavėjų patiriamų sąnaudų kompensavimo dydžio nustatymo.

Atkreiptinas dėmesys, kad sąnaudų kompensavimo tvarka nenagrinėjama svarstomame Įstatymo projekte, todėl nenagrinėjama ir Nutarimo projekte. Vadovaujantis Įstatymo nuostatomis, pardavėjų sąnaudų kompensavimo apskaičiavimo tvarka yra užsato už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriaus ir pardavėjų susitarimo objektas. Tarpusavio sutartys sudaromos Įstatymo ir Civilinio kodekso nustatyta tvarka. Pasitarimo metu Aplinkos ministerija paprašyta organizuoti pasitarimą su suinteresuotais socialiniais partneriais dėl sutarties sąlygų (ypač sąnaudų kompensavimo) suderinimo.

2016 m. rugsėjo 6 d. ministerijų atstovų pasitarimo metu pasiūlyta Aplinkos ministerijai inicijuoti užsato už vienkartinės pakuotes sistemos administratorių nustatytų sąnaudų kompensavimo dydžių apskaičiavimo auditą. Aplinkos ministerija papildomai pateikė Vyriausybės sprendimo projektą, kuriuo Aplinkos ministerija įpareigojama atlikti auditą iki 2017 m. gruodžio 31 d.

Dalykinio vertinimo išvada: Teikiamas Nutarimo projektas iš esmės atitinka Vyriausybės darbo reglamento reikalavimus.

Siūlome papildyti Vyriausybės sprendimo projektą įpareigojimu Aplinkos ministerijai pateikti informaciją Vyriausybei apie užsato už vienkartinės pakuotes sistemos administratorių nustatytų sąnaudų kompensavimo dydžių apskaičiavimo audito rezultatus.

Kaimo reikalų ir darnios plėtros skyriaus patarėja

G. Gajauskienė

Gina Gajauskienė, tel. 870663765, el. p. gina.gajauskiene@lr.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, A. Jakšto g. 4, LT-01105 Vilnius,
tel. (8-5) 266 3661, faks. (8-5) 266 3663, el. p. info@am.lt, http://www.am.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188602370

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2016-09-23

Nr. (17-2)-D8-7234

į 2016-05-23

Nr. S-13-1715

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO

Vykdydama Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanclerio 2016 m. gegužės 23 d. raštu Nr. S-13-1715 įformintą Ministro Pirmininko pavedimą, vykdant Seimo valdybos 2016 m. gegužės 18 d. sprendimo Nr. SV-S-1531 5 punktą, Aplinkos ministerija 2016-06-10 raštu Nr. (17-2)-D8-4642 teikė Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo Nr. IX-517 8, 11¹, 11² straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-4215“ projektą (toliau – Nutarimo projektas) ir, vykdydama Ministerijų atstovų (viceministrų, ministerijų kanclerių) pasitarimo 2016-06-28 protokolą Nr. 26, įvertinusi Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento, Jurbarko rajono verslininkų organizacijos, Kauno regiono smulkių ir vidutinių verslininkų asociacijos pateiktas pastabas, Vyriausybės kanceliarijos Ekonomikos pažangos departamento Kaimo reikalų ir darnios plėtros skyriaus surengtuose 2016-07-01 ir 2016-07-21 pasitarimuose aptarusi ginčytinas nuostatas, 2016-08-05 raštu Nr. (17-2)-D8-6131 teikė patikslintą Nutarimo projektą.

Vykdamas Ministerijų atstovų (viceministrų, ministerijų kanclerių) pasitarimo 2016-09-06 protokolą Nr. 36, Nutarimo projektas patikslintas pagal Teisingumo ministerijos ir Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento pastabas, derinimo pažyma papildyta Lietuvos smulkiojo ir vidutinio verslo tarybos, Jurbarko rajono verslininkų organizacijos, Lietuvos prekybos įmonių asociacijos ir VšĮ „Užstato sistemos administratorius“ papildomai 2016-09-06 pateiktomis pastabomis, į kurias neatsižvelgta. Toks patikslintas Nutarimo projektas Aplinkos ministerijos 2016-09-09 raštu Nr. (17-2)-D8-6940 pakartotinai pateiktas derinti Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba 2016-09-20 raštu Nr. 4-5504 informavo, kad vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 4 punktu, pagal kompetenciją išnagrinėjusi pateiktą derinti teisės akto projektą, pastabų ar pasiūlymu neturi.

Vykdydama Ministerijų atstovų (viceministrų, ministerijų kanclerių) pasitarimo 2016-09-06 protokolą Nr. 36, Aplinkos ministerija teikia Lietuvos Respublikos Vyriausybei atitinkamai patikslintą ir su Valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba suderintą Nutarimo projektą.

Nutarimo projekte siūloma nepritarti Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo Nr. IX-517 8, 11¹, 11² straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-4215 (toliau – Įstatymo projektas) 2 straipsniui, kuriuo siūloma papildyti Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11¹ straipsnį 4 punktu („privalo užtikrinti, kad kiekvienoje seniūnijos teritorijoje būtų bent po vieną taros supirkimo punktą“), ir 3 straipsniui, kuriuo siūloma papildyti Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11² straipsnio 2 dalies 1 punktą („užtikrinant kiekvienoje seniūnijos teritorijoje įrengiant bent po vieną taros supirkimo punktą“), nes siūlomos nuostatos yra abstrakčios, sudarančios koliziją su kitomis Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo nuostatomis, jomis neužtikrinamas vartotojų patogumas ir aplinkosauginių užstato sistemos tikslų įgyvendinimas, gresia neigiamos ekonominės, socialinės ir aplinkosauginės

pasekmės. Be to, taikant dabar galiojantį reglamentavimą daugumoje Lietuvos seniūnijų jau yra bent po vieną (didesnėse seniūnijose, pavyzdžiui, Ukmergės miesto, Mažeikių, Šilutės – po kelias dešimtis) parduotuvę, kuri vykdo daugkartinių pakuočių ir vienkartinį pakuočių atliekų priėmimą ir užsto grąžinimą pagal sutartis su gėrimų, už kurių daugkartinę pakuotę nustatytas užstatas, gamintojais ir importuotojais ir užsto už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriumi (iš viso 2492 parduotuvės vykdo priėmimą 533 seniūnijose ir 9 teritorijose, kurios nepatenka ir nėra suskirstytos į seniūnijas, tik 17 seniūnijų nėra nei vienos priėmimo vietos).

Nutarimo projekte siūloma iš esmės pritarti ir pasiūlyti patobulinti Įstatymo projekto 1 straipsnį, kuriuo siūloma pakeisti Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalis. Atsižvelgiant į tai, kad siekiant užsto sistemų efektyvumo ir priimtumo aplinkosauginiu ir socialiniu aspektu, būtina užtikrinti pakankamą pakuočių, už kurias nustatytas užstatas, ir jų atliekų priėmimo tinklą visoje šalyje – patogios daugkartinių pakuočių ir vienkartinį pakuočių atliekų atidavimo ir užsto susigrąžinimo vietos turi būti užtikrintos ne tik tose gyvenamosiose vietovėse, kuriose veikia didelės parduotuvės, bet ir miesteliuose, kaimuose, tačiau parduotuvėse, kurių prekybos plotas iki 50 kv. m, sudėtinga vykdyti pakuočių atliekų priėmimą ir užsto grąžinimą ir užtikrinti higienos reikalavimų laikymąsi, o dauguma miestelių ir kaimo parduotuvių statytos pagal tipinius projektus, t. y. jų plotas vidutiniškai yra apie 60 kv. m, siūloma nustatyti, kad panaudotas daugkartines pakuotes ir vienkartinį pakuočių atliekas priimti ir užstatą grąžinti privalo ne tik didelės parduotuvės, bet ir visos miestelių ir kaimo parduotuvės, kurių prekybos plotas didesnis nei 50 kv. m.

Nutarimo projektas skelbiamas Lietuvos Respublikos Seimo teisės aktų informacinės sistemos (TAIS) projektų registravimo posistemėje, visuomenė gali susipažinti su Nutarimo projektu ir teikti pastabas ir pasiūlymus.

Nutarimo projektą parengė Aplinkos ministerijos Atliekų departamento (direktorius Dalius Krinickas, tel. 8 706 63670, el. p. dalius.krinickas@am.lt) Atliekų valdymo skyriaus (vedėja Laura Zukė, tel. 8 706 62705, el. p. laura.zuke@am.lt) vyriausioji specialistė Saulė Deveikytė (tel. 8 706 63544, el. p. saule.deveikyte@am.lt).

PRIDEDAMA:

1. Nutarimo projektas, 4 lapai.
2. Derinimo pažyma, 5 lapai.

Aplinkos ministras

Kęstutis Trečiokas

NUTARIMAS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PAKUOČIŲ IR PAKUOČIŲ ATLIEKŲ
TVARKYMO ĮSTATYMO NR. IX-517 8, 11¹, 11² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR
PAPILDYMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-4215

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2016 m. gegužės 18 d. sprendimo Nr. SV-S-1531 „Dėl teisės aktų projektų išvadų“ 5 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

1. Nepritarti Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo Nr. IX-517 8, 11¹, 11² straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-4215 (toliau – Įstatymo projektas) 2 straipsniui, kuriuo siūloma papildyti Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11¹ straipsnį 4 punktu, ir 3 straipsniui, kuriuo siūloma pakeisti Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11² straipsnio 2 dalies 1 punktą, dėl šių priežasčių:

1.1. siūlomos nuostatos yra abstrakčios ir jomis neužtikrinamas vartotojų patogumas ir aplinkosauginių užsato sistemos tikslų įgyvendinimas, nes:

1.1.1. siūlomose nuostatose naudojamos formuluotės „*kiekvienoje seniūnijos teritorijoje*“ turinys nereglamentuotas ir nėra aiškus – neapibrėžta, ar pakuočių atliekų priėmimo ir užsato grąžinimo vieta turėtų būti užtikrinta kiekvienoje seniūnijoje, ar kiekvienos seniūnijos kiekvienoje teritorijoje, pastaruoju atveju neapibrėžta, kokiais principais vadovaujantis reikėtų vertinti teritorijų ribas seniūnijos viduje;

1.1.2. Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymo 2 straipsnyje nurodyta, kad „Savivaldybė yra Lietuvos Respublikos teritorijos administracinis vienetas, kurį valdo jos gyventojų bendruomenės išrinkta savivaldybės taryba pagal Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymą ir kitus įstatymus. Savivaldybė sudaroma iš gyvenamųjų vietovių. Jos teritorija gali būti skirstoma į seniūnijų aptarnaujamas teritorijas. <...>“. Taigi, seniūnija nėra toks administracinis vienetas, kuriuo būtų galima įvardinti visos Lietuvos Respublikos teritorijos suskirstymą – šiuo metu į seniūnijas nepatenka ir nėra suskirstyta Klaipėdos miesto savivaldybės, Panevėžio miesto savivaldybės, Alytaus miesto savivaldybės, Palangos miesto savivaldybės dalies, Neringos savivaldybės, Visagino savivaldybės, Druskininkų miesto, Birštono miesto ir Molėtų miesto teritorijos. Siūlomos nuostatų formuluotės neužtikrintų pareigos įrengti bent vieną pakuočių ir jų atliekų priėmimo ir užsato grąžinimo vietą minėtose teritorijose;

1.1.3. siūlomos nuostatos leistų užsato už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriui ir užsato už daugkartinės pakuotes sistemos administratoriui vykdant savo pareigas įrengti ne tą pačią priėmimo vietą, bet atskirai vietą vienkartinėms pakuočių atliekoms ir vietą atskirai daugkartinėms pakuotėms priimti – susidarytų vartotojams ir aplinkosaugai nepalanki situacija, kai teritorijoje būtų tik po vieną ir gerokai viena nuo kitos nutolusią vienkartinėms pakuočių atliekų priėmimo ir užsato grąžinimo vietą ir daugkartinėms pakuočių priėmimo ir užsato grąžinimo vietą;

1.1.4. Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11¹ straipsnio nuostatos suteikia teisę, bet neįpareigoja gėrimų, už kurių daugkartinę pakuotę nustatytas užstatas, gamintojų ir importuotojų pavesti savo pareigų vykdymo užsato už daugkartinės pakuotes sistemos administratoriui, taigi Įstatymo projekto 2 straipsniu siūlomos Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11¹ straipsnio 4 punkto nuostatos gali likti praktiškai neįgyvendintos;

1.2. Įstatymo projekto 2 straipsniu siūlomas Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11¹ straipsnio 4 punktas leistų užsato už daugkartinės pakuotes sistemos

administratoriui savo pareigas įvykdyti užtikrinant po vieną daugkartinių pakuočių priėmimo ir užsto grąžinimo vietą kiekvienoje seniūnijoje ar jos teritorijose – nebūtų užtikrintas daugkartinių pakuočių tvarkymo išlaidų padengimas kitiems tokių pakuočių pardavėjams;

1.3. Įstatymo projekto 3 straipsniu siūlomas Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11² straipsnio 2 dalies 1 punkto pakeitimas leistų užsto už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriui savo pareigą dalyvauti organizuojant vienkartinį pakuočių atliekų priėmimą įvykdyti užtikrinant po vieną vienkartinį pakuočių atliekų priėmimo ir užsto grąžinimo vietą kiekvienoje seniūnijoje ar jos teritorijose – nebūtų užtikrintas kitų pakuočių pardavėjų aprūpinimas pakuočių atliekomis priimti skirtomis priemonėmis ir jų patiriamų pareigų užsto už vienkartinės pakuotes sistemoje vykdymo sąnaudų kompensavimas;

1.4. Įstatymo projekto 2 straipsniu siūlomame Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11¹ straipsnio 4 punkto pakeitime nenustatyta, kokiais kriterijais turėtų vadovautis gėrimų, už kurių daugkartinę pakuotę nustatytas užstatas, gamintojas, importuotojas ar užsto už daugkartines pakuotes sistemos administratorius, pasirinkdamas bent vieną pardavėją, kuris vykdytų daugkartinių pakuočių priėmimą ir užsto grąžinimą visoje seniūnijoje. Įstatymo projekto 3 straipsniu siūlomame Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11² straipsnio 2 dalies 1 punkto pakeitime nenustatyta, kokiais kriterijais turėtų vadovautis užsto už vienkartinės pakuotes sistemos administratorius, pasirinkdamas bent vieną pardavėją, kuris vykdytų vienkartinį pakuočių atliekų priėmimą ir užsto grąžinimą visoje seniūnijoje. Toks neapibrėžtumas kelia grėsmę sąžiningai konkurencijai, nes visos tomis pačiomis savybėmis pasižyminčios parduotuvės turi turėti tas pačias pareigas ir teises;

1.5. atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos seniūnijų įvairovę pagal plotą, aptarnaujamą gyvenamąsias vietas (miestai, miesteliai, kaimai, viensėdžiai), gyventojų skaičių ir tankį, gali būti situacijų, kai seniūnijos teritorijoje pagal Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas nei viena parduotuvė neturės pareigos ir nenorės pasinaudoti savo teise priimti daugkartines pakuotes ir (ar) vienkartinį pakuočių atliekas ir grąžinti užstatą. Tokiu atveju Įstatymo projekto 2 ir 3 straipsniais siūlomos nuostatos įpareigotų užsto už daugkartines pakuotes sistemos administratorių pačiam įsteigti daugkartinių pakuočių priėmimo ir užsto grąžinimo vietą tiesiog seniūnijos teritorijoje ir užsto už vienkartinės pakuotes sistemos administratorių pačiam įsteigti vienkartinį pakuočių atliekų priėmimo ir užsto grąžinimo vietą tiesiog seniūnijos teritorijoje. Tokia situacija turėtų neigiamų ekonominių, socialinių ir aplinkosauginių pasekmių, nes:

1.5.1. užsto už daugkartines ir vienkartinės pakuotes sistemos bus efektyvios ir priimtinos aplinkosauginiu ir socialiniu aspektu tik tuo atveju, jeigu gyventojai (įskaitant ir neturinčius automobilio) galės priduoti šias daugkartines pakuotes ir vienkartinį pakuočių atliekas ir susigrąžinti už tas pakuotes jau sumokėtą užstatą ne specialiose seniūnijos teritorijoje įrengtose vietose, o įprastinėse, dėl kitų poreikių lankomose vietose (pavyzdžiui, apsipirkimo) ar arti jų;

1.5.2. pagal pasaulinę užsto už daugkartines ir vienkartinės pakuotes sistemų praktiką daugkartinių pakuočių ir vienkartinį pakuočių atliekų priėmimo ir užsto grąžinimo funkcija atliekama būtent pasitelkiant gėrimais prekiaujančias parduotuves, nes vartotojui einant apsipirkti patogiu nunešti ir jau tuščias pakuotes ir jų atliekas, be to, piniginių operacijų atlikimas parduotuvėje nereikalauja papildomų užsto sistemos investicijų, nes parduotuvėje bet kokių atveju yra grynųjų pinigų kasa ir galimybė suteikti kasdienių prekių ar paslaugų už vartotojui priklausančią užsto sumą;

1.5.3. vadovaujantis Europos Sąjungoje taikomu gamintojo atsakomybės principu, Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymu iš esmės nustatyta, kad užsto už daugkartines ir vienkartinės pakuotes sistemos yra įgyvendinamos atitinkamų gėrimų, supakuotų į pakuotes, kurioms taikoma atitinkama užsto sistema, gamintojų ir importuotojų atsakomybe ir lėšomis, taigi, nustačius perteklinius užsto sistemų reikalavimus, padidėjusius jų įgyvendinimo kaštus galiausiai turėtų padengti vartotojai;

1.6. Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11² straipsnyje nurodytą užsto už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriaus veiklą vykdančią VŠĮ „Užsto sistemos

administratorius“ informavo, kad taikant dabar galiojantį reglamentavimą daugumoje Lietuvos seniūnijų jau yra bent po vieną (didesnėse seniūnijose – po kelias dešimtis) parduotuvę, kuri vykdo daugkartinių pakuočių ir vienkartinių pakuočių atliekų priėmimą ir užsto grąžinimą pagal sutartis su gėrimų, už kurių daugkartinę pakuotę nustatytas užstatas, gamintojais ir importuotojais ir užsto už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriumi.

2. Iš esmės pritarti Įstatymo projekto 1 straipsniui, kuriuo siūloma pakeisti Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalis, ir pateikti pastabas ir pasiūlymus dėl teisinio reguliavimo tobulinimo. Siekiant užsto sistemų efektyvumo ir priimtumo aplinkosauginiu ir socialiniu aspektu, būtina užtikrinti pakankamą pakuočių, už kurias nustatytas užstatas, ir jų atliekų priėmimo tinklą visoje šalyje – patogios daugkartinių pakuočių ir vienkartinių pakuočių atliekų atidavimo ir užsto susigrąžinimo vietos turi būti užtikrintos ne tik tose gyvenamosiose vietovėse, kuriose veikia didelės parduotuvės, bet ir miesteliuose, kaimuose. Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11¹ straipsnio nuostatomis užtikrinta, kad gaminių, už kurių daugkartinę pakuotę nustatytas užstatas, gamintojai ir importuotojai arba užsto už daugkartines pakuotes sistemos administratorius, vykdydamas gamintojų ir importuotojų pavedimą organizuoti užsto sistemą, organizuoja daugkartinių pakuočių tvarkymo išlaidų padengimą tokių pakuočių pardavėjams, rengia ir teikia daugkartinių pakuočių pardavėjams informaciją apie daugkartinių pakuočių, už kurias privaloma imti užstatą, rūšis, užsto dydžius, pakuočių priėmimo ir užsto grąžinimo tvarką. Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11² straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktų ir 6 dalies nuostatomis užtikrinta, kad užsto už vienkartinės pakuotes sistemos administratorius, vykdydamas gamintojų ir importuotojų pavedimą organizuoti užsto sistemą, aprūpina pakuočių pardavėjus pakuočių atliekomis priimti skirtomis priemonėmis (kurios turi būti parinktos atsižvelgiant į parduotuvės prekybos plotą ir parduotuvėje surenkamų pakuočių atliekų kiekį), kompensuoja pakuočių pardavėjams jų patiriamas teisės aktų nustatytų pareigų užsto už vienkartinės pakuotes sistemoje vykdymo sąnaudas (susijusias su vienkartinių pakuočių, už kurias nustatytas užstatas, atliekų priėmimu, užsto grąžinimu ir visuomenės informavimu), paslaugas teikia visiems pakuočių pardavėjams vienodomis sąlygomis. Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 8 straipsnio 4 dalies nuostatos leidžia daugkartinių pakuočių ir vienkartinių pakuočių atliekų priėmimą ir užsto grąžinimą vykdyti nebūtinai prekybos vietose, bet ir jų teritorijose arba arti jų, tačiau ne didesniu kaip 150 m atstumu nuo prekybos vietų, užtikrinant tokias pačias kaip prekybos vietų darbo valandas. Tačiau vertinant užsto už vienkartinės pakuotes sistemos išlaidas (patiriamas gamintojų ir importuotojų ir galiausiai padengiamas vartotojų) vienam pakuotės vienetai priimti, automatizuotos ne parduotuvės viduje statomos pakuočių atliekų priėmimo priemonės parenkamos atsižvelgiant į priimamų pakuočių atliekų kiekį. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba nurodo, kad panaudotos pakuotės ir pakuočių atliekos gali būti priimanamos prekybos salėje atskiroje vietoje (toliau nuo maisto produktų) atskiriant pertvara (pvz., medine, plastikine ar stikline sienele) ar atstumu, ir laikomos uždarytose (uždengtose) talpose ar užrištuose maišuose. Todėl parduotuvėse, kurių prekybos plotas iki 50 kv. m, sudėtinga vykdyti pakuočių atliekų priėmimą ir užsto grąžinimą ir užtikrinti higienos reikalavimų laikymąsi. Dauguma miestelių ir kaimo parduotuvių statytos pagal tipinius projektus, t. y. jų plotas vidutiniškai yra apie 60 kv. m. Taigi aplinkosauginiu ir socialiniu aspektu priimtinas ir efektyvus daugkartinių pakuočių ir vienkartinių pakuočių atliekų priėmimo ir užsto grąžinimo tinklas gali būti pasiektas papildomai nustatant, kad panaudotas daugkartines pakuotes ir vienkartinių pakuočių atliekas priimti ir užstatą grąžinti privalo visos miestelių ir kaimo parduotuvės, kurių prekybos plotas didesnis nei 50 kv. m. Kitose gyvenamosiose vietovėse (pavyzdžiui, miestuose) veikiančių parduotuvių ir vartotojų atžvilgiu pakankamas dabar galiojantis reglamentavimas, kad panaudotas daugkartines pakuotes priimti ir užstatą grąžinti privalo visos parduotuvės, kurių bendrasis plotas viršija 90 kv. m, o vienkartinių pakuočių atliekas priimti ir užstatą grąžinti privalo visos parduotuvės, kurių prekybos plotas viršija 300 kv. m. Atsižvelgiant į tai, siūlytina Įstatymo projekto

1 straipsnyje dėstomas Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalis išdėstyti taip:

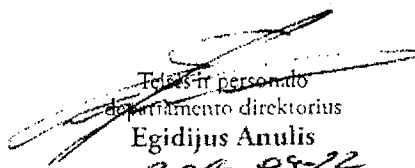
„1. Daugkartinių pakuočių pardavėjai privalo priimti daugkartines pakuotes, už kurias nustatytas užstatas, ir grąžinti užstatą. Ši pareiga netaikoma pakuočių pardavėjams, prekiaujantiems kaimo ir miestelių parduotuvėse, kurių prekybos plotas neviršija 50 kv. m, kitose parduotuvėse, kurių bendrasis plotas neviršija 90 kv. m, ir prekyvietėse, kioskuose, degalinėse, viešojo maitinimo įstaigose. Daugkartinių pakuočių pardavėjai, kuriems taikoma šioje dalyje numatyta išimtis, gali savo pasirinkimu dalyvauti užstato už daugkartines pakuotes sistemoje.

2. Vienkartinių pakuočių pardavėjai privalo priimti vienkartinę pakuotę, už kurias pagal šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalį nustatytas užstatas, atliekas ir grąžinti užstatą. Ši pareiga netaikoma pakuočių pardavėjams, prekiaujantiems kaimo ir miestelių parduotuvėse, kurių prekybos plotas neviršija 50 kv. m, kitose parduotuvėse, kurių prekybos plotas neviršija 300 kv. m, ir prekyvietėse, kioskuose, degalinėse, viešojo maitinimo įstaigose. Vienkartinių pakuočių pardavėjai, kuriems taikoma šioje dalyje numatyta išimtis, gali savo pasirinkimu dalyvauti užstato už vienkartinę pakuotę sistemoje.“

Ministras Pirmininkas

Aplinkos ministras

Aplinkos ministras
Kęstutis Ilieciuskas
2016-09-23

Tėlis ir personalo
departamento direktorius
Egidijus Anulis
2016-05-22

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS PASITARIMO POSĖDŽIO PROTOKOLO PROJEKTAS

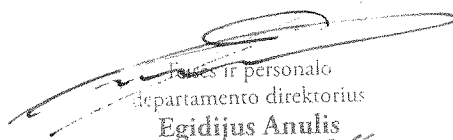
2016 m.

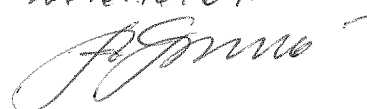
d. Nr.

Dėl Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo Nr. IX-517 8, 11¹, 11² straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-4215

1. Pasiūlyti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo Nr. IX-517 8, 11¹, 11² straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-4215“ projektą svarstyti Vyriausybės posėdyje.

2. Įpareigoti Aplinkos ministeriją iki 2017 m. gruodžio 31 d. atlikti užstato už vienkartinės pakuotes sistemos administratorių nustatytų sąnaudų kompensavimo dydžių apskaičiavimo auditą.

Pasiūlyti ir personalo
departamento direktorius
Egidijus Anulis
2016.10.04

Aplinkos ministerija
Algirdas Urnaitis
2016.10.04

Atspausdinta iš e-seimas.lrs.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO VALDYBA

SPRENDIMAS DĖL TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ IŠVADŲ

2016 m. gegužės 18 d. Nr. SV-S-1531
Vilnius

Lietuvos Respublikos Seimo valdyba, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsniu ir atsižvelgdama į Seimo 2016 m. gegužės 13 d. posėdžio protokolą Nr. SPP-349 bei į Seimo Aplinkos apsaugos, Biudžeto ir finansų, Kaimo reikalų, Teisės ir teisėtvarkos ir Užsienio reikalų komitetų siūlymus, n u s p r e n d ž i a:

Prašyti Lietuvos Respublikos Vyriausybės pateikti Lietuvos Respublikos Seimui išvadas dėl šių teisės aktų projektų:

1. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 109, 110, 112, 113 ir 114 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3305.
2. Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 8 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-3988.
3. Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo Nr. VIII-500 3 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4015.
4. Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ Nr. IX-2206 45 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4039.
- ⑤ 5. Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo Nr. XI-517 8, 11¹, 11² straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-4215.
6. Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 3, 12, 14, 16, 20, 27, 28 ir 30 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4253.
7. Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo Nr. VIII-787 pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4355.
8. Lietuvos Respublikos Seimo narių Liutauro Kazlavicko ir Vytauto Saulio 2015 m. lapkričio 18 d., Seimo nario Petro Gražulio 2015 m. lapkričio 18 d., Seimo narių Raimundo Paliuko, Šarūno Biručio, Arimanto Dumčiaus, Vytauto Juozapaičio, Rimos Baškienės, Naglio Puteikio, Povilo Urbšio, Larisos Dmitrijevės, Sergejaus Dmitrijevo, Aleksandro Zeltinio 2016 m.

kovo 17 d. pasiūlymų dėl Lietuvos Respublikos Seimo nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Seimo 2008 m. balandžio 24 d. nutarimo Nr. X-1511 „Dėl Lietuvos Respublikos Seimo, Seimo kanceliarijos ir Seimui atskaitingų institucijų, Respublikos Prezidento institucijos ir Respublikos Prezidentui atskaitingų institucijų, Nacionalinės teismų administracijos, teismų, prokuratūros, savivaldybių institucijų ir įstaigų sąrašo pagal grupes, į kurias atsižvelgiant nustatomos valstybės tarnautojų suvienodintų pareigybių kategorijos, patvirtinimo“ pakeitimo“ projekto Nr. XIIP-2938.

Seimo Pirmininkė

Loreta Graužinienė

Atspausdinta iš e-seimas.lrs.lt

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PAKUOČIŲ IR PAKUOČIŲ ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. IX-517 8, 11¹, 11² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

1. Įstatymų projektų rengimą paskatinusios priežastys, parengtų projektų tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatyme, įsigaliojusiam 2016 vasario 1d., nustatyta, kad vienkartinį pakuočių užstatą (toliau Sistema) galės nedalyvauti tos parduotuvės, kurių bendras plotas neviršija 300 kv. m., išskyrus kaimo parduotuves. Nesuprantama, kodėl kaimo parduotuvės, kurios yra nedidelio ploto, dažnai nesiekiančio 40-50 kv. m., privalės supirkinėti vienkartinės pakuotes, nors tokioms supirkimo vietoms įrengti jose paprasčiausiai nėra galimybės užtikrinti Valstybinės maisto ir veterinarinės tarnybos (su kuria minėtas įstatymas net nebuvo derintas) higienos reikalavimų, kad būtų išvengta maisto produktų užterštumo. Vieno iš Sistemos administratorių, kurių yra du, parengta sutartis yra 31 lapo apimties. Iš esmės sutartis yra vienašališka ir prieštaraujanti teisės aktams – pažeistas sutarties šalių interesų derinimo ir pusiausvyros principas, kaimo parduotuvių interesai neginami, taikoma prievarta, įsipareigojimai, sankcijos, o nauda neiški ir neapibrėžta.

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius 2016-02-11 išleido įsakymą „Dėl higienos reikalavimų maisto tvarkymo subjektams, organizuojantiems vienkartinį pakuočių atliekų ir (ar) naudotų daugkartinių pakuočių priėmimą“. Įsakyme nurodyta, kad maisto tvarkymo subjektai (parduotuvės) privalo pakuotes priimti prie įėjimo į prekybos salę arba tam tikslui skirtoje atskiroje patalpoje ar vietoje, esančioje ne prekybos salėje, pakuotes laikyti pakuočių priėmimo salėje taip pat tik tam tikslui skirtuose stelažuose, specialiuose įrenginiuose, dėžėse ar kitose patalpose, kad prieš grįžtant tvarkyti maistą kruopščiai nusiplautų ir (ar) dezinfekuotų rankas.

Situacija yra tokia, kad daugelis kaimo parduotuvių neturi galimybės priimti pakuotes prie įėjimo į prekybos salę ar paprasčiausiai neturi atskirų patalpų kuriose galėtų organizuoti pakuočių priėmimą, taip pat neturi atskirų patalpų priimtų pakuočių sandėliavimui, todėl vykdant Įstatymu nustatytą pareigą tektų statyti papildomas patalpas. Tačiau net ir ten kur yra galimybė pakuočių priėmimą organizuoti atskirose patalpose, tai tektų daryti griežtai laikantis Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatymo, taip pat Darboviečių įrengimų bendrųjų nuostatų reikalavimų, papildomai atlikti profesinės rizikos vertinimą. Visi šie reikalavimai susiję su papildomomis kaimo parduotuvių finansinėmis išlaidomis.

Surenkamų vienkartinį pakuočių kiekiai yra ženkliai didesni nei daugkartinių pakuočių, todėl verčiant kaimo parduotuves supirkti visas pakuotes iškyla pavojus, kad nebus užtikrintas tinkamas higienos reikalavimų laikymasis, gali būti užteršti parduodami maisto produktai ir sukelti vartotojų susirgimai.

Kaimo parduotuvių sąnaudos, surenkant pakuotes rankiniu būdu, šiuo metu sudaro nuo 0,03 iki 0,04 EUR už vienkartinės pakuotės vienetą, o atskirais atvejais ir daugiau. Todėl akivaizdu, kad suinteresuotų asmenų nustatytas vienašališkas tarifas nepadengs kaimo ir kitų parduotuvių patirtų pakuočių surinkimo sąnaudų.

Šiuo metu užstatą sistemos administratoriaus veikla yra numachiusi statyti tik trijų tipų taromatus, kurių mažiausias bus statomas ten kur per mėnesį bus surenkama nuo 5000 iki 10000 vnt. užstatinių pakuočių. Yra daroma prielaida, kad buvo galima įsigyti taromatų, kurie surinktų ir mažesnę pakuočių kiekį.

Atsižvelgiant į aukščiau nurodytas priežastis, yra parengtas Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo Nr. IX-517 8, 11¹, 11² straipsnių pakeitimo įstatymo projektas.

Įstatymo projekto tikslas – keisti įstatymo nuostatas, kuriomis būtų panaikinta prievolė kaimo parduotuvėms supirkti vienkartinės atliekų pakuotes ir būtų nustatoma prievolė užsto sistemos administratoriui kiekvienoje seniūnijos teritorijoje įrengti bent po vieną taros supirkimo punktą.

2. Įstatymų projektų iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Seimo narys Bronius Pauža ir Jurbarko rajono verslininkų organizacija.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projektuose aptarti teisiniai santykiai

Pagal galiojančią Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 8 straipsnio nuostatas. Daugkartinių pakuočių pardavėjai privalo priimti daugkartines pakuotes, už kurias nustatytas užstatas, ir grąžinti užstatą, išskyrus pakuočių pardavėjus, prekiaujančius smulkiose parduotuvėse, kurių bendrasis plotas neviršija 90 kv. m. tačiau įstatyme numatyta išimtis, kad tai netaikoma kaimo parduotuvėms. Taip pat analogiška nuostata galioja ir vienkartinių pakuočių pardavėjams kurie privalo priimti vienkartinių pakuočių, už kurias pagal šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalį nustatytas užstatas, atliekas ir grąžinti užstatą, išskyrus pakuočių pardavėjus, prekiaujančius parduotuvėse, kurių prekybos plotas neviršija 300 kv. m.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Įstatymais siūloma panaikinti prievolę kaimo parduotuvėms supirkti vienkartinės atliekų pakuotes ir nustatyti prievolę užsto sistemos administratoriui kiekvienoje seniūnijos teritorijoje įrengti po vieną taros supirkimo punktą. Tokiu pakeitimu siekiama užtikrinti tinkamą pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo sistemą Lietuvos Respublikoje.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimtų įstatymų pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Galimų numatomo teisinio reguliavimo neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimti įstatymai turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priimtas įstatymas kriminogeninei situacijai ir korupcijai įtakos neturės.

7. Kaip įstatymų įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Įstatymo įgyvendinimas turės teigiamą įtaką verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

8. Įstatymų inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Įstatymams įgyvendinti būtina keisti su pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo organizavimu susijusius poįstatyminius teisės aktus, įskaitant 2013 m. birželio 26 d. Aplinkos ministro įsakymą Nr. D1-462 Dėl pavyzdinės pakuočių atliekų tvarkymo organizavimo sutarties formos patvirtinimo bei 2008 m. liepos 28 d. Aplinkos ministro įsakymą Nr. D1-398 Dėl išrašytų gaminių ir (ar) pakuočių atliekų sutvarkymą patvirtinančių (įrodančių) dokumentų ataskaitos ir gautų apmokestinamųjų gaminių ir (ar) pakuočių atliekų sutvarkymą patvirtinančių dokumentų apskaitos tvarkos aprašo.

9. Ar įstatymų projektai parengti laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymų projektuose esančios sąvokos ir jas

įvardijantys terminai įvertinti Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymų projektai parengti laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų. Įstatymų projektų sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymų projektai atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

11. Jeigu įstatymams įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, – kas ir kada juos turėtų priimti

Aplinkos ministerija arba jos įgaliotos institucijos.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymams įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Įstatymo įgyvendinimui papildomų lėšų nereikės.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

Rengiant Įstatymo projektą buvo gautas Jurbarko rajono verslininkų organizacijos specialistų vertinimai ir išvados.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis nėra.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai nėra.

Teikia:

Seimo nariai

Bronius Pauža

Eduardas Šablinskas

Atspausdinta iš e-seimas.lrs.lt

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS
PAKUOČIŲ IR PAKUOČIŲ ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. IX-517 8, 11¹, 11²
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO
ĮSTATYMAS

2016 m. d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 8 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Daugkartinių pakuočių pardavėjai privalo priimti daugkartines pakuotes, už kurias nustatytas užstatas, ir grąžinti užstatą, išskyrus pakuočių pardavėjus, prekiaujančius smulkiose parduotuvėse, kurių bendrasis plotas neviršija 90 kv. m. ir prekyvietėse, kioskuose, degalinėse, viešojo maitinimo įstaigose. Daugkartinių pakuočių pardavėjai, kuriems taikoma šioje dalyje numatyta išimtis, gali savo pasirinkimu dalyvauti užstato už daugkartines pakuotes sistemoje.“

2. Pakeisti 8 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Vienkartinių pakuočių pardavėjai privalo priimti vienkartinių pakuočių, už kurias pagal šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalį nustatytas užstatas, atliekas ir grąžinti užstatą, išskyrus pakuočių pardavėjus, prekiaujančius parduotuvėse, kurių prekybos plotas neviršija 300 kv. m. ir prekyvietėse, kioskuose, degalinėse, viešojo maitinimo įstaigose. Vienkartinių pakuočių pardavėjai, kuriems taikoma šioje dalyje numatyta išimtis, gali savo pasirinkimu dalyvauti užstato už vienkartines pakuotes sistemoje.“

2 straipsnis. 11¹ straipsnio pakeitimas

Papildyti 11¹ straipsnį 4 punktu ir jį išdėstyti taip:

„4) privalo užtikrinti, kad kiekvienoje seniūnijos teritorijoje būtų bent po vieną taros supirkimo punktą.“

3 straipsnis. 11² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11² straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) administruoja užstatą už vienkartinės pakuotes, dalyvauja organizuojant šių pakuočių atliekų priėmimą užtikrinant kiekvienoje seniūnijos teritorijoje įrengiant bent po vieną taros supirkimo punktą;“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Atspausdinta iš e-seimas.lrs.lt

Projekto lyginamasis variantas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
PAKUOČIŲ IR PAKUOČIŲ ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. IX-517 8, 11¹, 11²
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO
ĮSTATYMAS**

2016 m. d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 8 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Daugkartinių pakuočių pardavėjai privalo priimti daugkartines pakuotes, už kurias nustatytas užstatas, ir grąžinti užstatą, išskyrus pakuočių pardavėjus, prekiaujančius smulkiose parduotuvėse, kurių bendrasis plotas neviršija 90 kv. m (~~neskaitant kaimo parduotuvių~~), ir prekyvietėse, kioskuose, degalinėse, viešojo maitinimo įstaigose. Daugkartinių pakuočių pardavėjai, kuriems taikoma šioje dalyje numatyta išimtis, gali savo pasirinkimu dalyvauti užstato už daugkartines pakuotes sistemoje.“

2. Pakeisti 8 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Vienkartinių pakuočių pardavėjai privalo priimti vienkartinių pakuočių, už kurias pagal šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalį nustatytas užstatas, atliekas ir grąžinti užstatą, išskyrus pakuočių pardavėjus, prekiaujančius parduotuvėse, kurių prekybos plotas neviršija 300 kv. m (~~neskaitant kaimo parduotuvių~~), ir prekyvietėse, kioskuose, degalinėse, viešojo maitinimo įstaigose. Vienkartinių pakuočių pardavėjai, kuriems taikoma šioje dalyje numatyta išimtis, gali savo pasirinkimu dalyvauti užstato už vienkartines pakuotes sistemoje.“

2 straipsnis. 11¹ straipsnio pakeitimas

Papildyti 11¹ straipsnį 4 punktu ir jį išdėstyti taip:

„4) **privalo užtikrinti, kad kiekvienoje seniūnijos teritorijoje būtų bent po vieną taros supirkimo punktą.**“

3 straipsnis. 11² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11² straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) administruoja užstatą už vienkartines pakuotes, dalyvauja organizuojant šių pakuočių atliekų priėmimą **užtikrinant kiekvienoje seniūnijos teritorijoje įrengiant bent po vieną taros supirkimo punktą;**“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai

2016-10-02 Nr. (1.6) LT-M42

Kopija

[2016-09-23 Nr. (17-2)-D8-7234

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

DĖL IŠVADOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PAKUOČIŲ IR PAKUOČIŲ ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. IX-517 8, 11¹, 11² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-4215“ PROJEKTUI

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamento, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1994 m. rugpjūčio 11 d. nutarimu Nr. 728 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamento patvirtinimo“, 78.1 papunkčio nuostatas, pagal kompetenciją išnagrinėjusi Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo Nr. IX-517 8, 11¹, 11² straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-4215“ projektą, pastabų ir pasiūlymų neturi.

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoniš

Andrius Miliūnas, (8 5) 266 29 06, el. p. andrius.miliunas@tm.lt

Originalas nebus siunčiamas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS DEPARTAMENTAS**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS PAKUOČIŲ IR PAKUOČIŲ ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. IX-517
8, 11¹, 11² STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-
4215“ PROJEKTO
(TAP NR. TAP-16-1036(2); TAIS NR. 16-6656(3)) (toliau – Projektas)**

2016-08-11 Nr. NV-2571

Vilnius

Įvertinę patikslinto, atsižvelgiant į ministerijų atstovų (viceministrų, ministerijų kanclerių) 2016 m. birželio 28 d. pasitarime pateiktas pastabas ir pasiūlymus, Projekto atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams ir teisės technikos reikalavimams, pažymime, kad turėtų būti tikslinami Projekto 1.1.2 papunktyje nurodyti ne tik savivaldybių pavadinimai pagal Teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymo nuostatas (turėtų būti Druskininkų, Birštono, Kazlų Rūdos, Molėtų rajono savivaldybės), tačiau ir kartu patikslinama ir koreguojama informacija dėl Druskininkų, Birštono, Palangos miesto, Kazlų Rūdos ir Molėtų rajono savivaldybių teritorijų suskirstymo/nesuskirstymo į seniūnijas.

Teisės taikymo skyriaus vedėjas

Dainius Petravičius

Roberta Kairyte, tel. 8 706 63761, el. p. roberta.kairyte@lr.v.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PAKUOČIŲ IR PAKUOČIŲ ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. IX-517 8, 11-1, 11-2 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-4215“ PROJEKTO DERINIMO PAŽYMA

Institucija, rašto data ir Nr.	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus
Lietuvos smulkiojo ir vidutinio verslo taryba 2016-06-02 Nr. (17.10-84)-3-33 (Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2016-06-03 Nr. S-13-1889)	<p>Tarybos nuomone, parduotuvės esančios kaimo vietovėse, reikalavimų įgyvendinti negali – dauguma jų įsikūrusios mažose patalpose, dirba vienas asmuo, nėra atskirų patalpų ar kitos erdvės, maisto prekių saugai užtikrinti, rankiniu būdu surenkant vienkartinės pakuotės patiriamos išlaidos ženkliai didesnės už kompensacijos dydį, todėl neturės galimybės įvykdyti Įstatymo ir VMVT reikalavimų vienkartinėms pakuotėms tvarkyti.</p> <p>Atsiranda grėsmė, kad kai kuriuose miesteliuose pakuotės iš vis nebus surenkamos ir gyventojai bus priversti jas vežti į rajonų centrus ar miestus. <...> Būtinose įstatymo pataisos, kurios užtikrintų lygias ir neprievartines sąlygas kaimo parduotuvėms dalyvauti šioje sistemoje ir įpareigotų Užsato administratorių užtikrinti, kad kiekvienoje seniūnijoje būtų įrengtas pakuočių surinkimo punktas.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies. Nutarimo projekto 2 punktu siūloma tobulinti Įstatymo projekto 1 straipsniu keičiamas Įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalis, nustatant, kad pakuotes ir pakuočių atliekas priimti ir užstatą grąžinti turi tik tos kaimo ir miestelių parduotuvės, kurių prekybos plotas viršija 50 kv. m. Ši riba pasirinkta atsižvelgiant į Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nuomonę, kad miestelių ir kaimo tipinių parduotuvių prekybos plotas yra maždaug 60 kv. m, ir kad Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos reikalavimus pakuočių ir pakuočių atliekų priėmimui įmanoma įgyvendinti parduotuvėse nuo 50 kv. m.</p> <p>Atsižvelgta iš dalies. Įvertinus Lietuvos savivaldybių asociacijos 2016-06-06 išvadą Nr. (6)-SD-422, siūloma nepritarti Įstatymo projektu siūlomai abstrakčiai nuostatai, kad administratorius „privalo užtikrinti, kad kiekvienoje seniūnijos teritorijoje būtų bent po vieną taros supirkimo punktą“, bet Nutarimo projekto 2 punktu siūloma tobulinti Įstatymo projekto 1 straipsniu keičiamas Įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalis, nustatant, kad pakuotes ir pakuočių atliekas priimti ir užstatą grąžinti turi ir kaimo, ir miestelių parduotuvės, kurių prekybos plotas viršija 50 kv. m. Ši riba pasirinkta atsižvelgiant į Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nuomonę, kad miestelių ir kaimo tipinių parduotuvių prekybos plotas yra maždaug 60 kv. m, ir kad Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos reikalavimus pakuočių ir pakuočių atliekų priėmimui įmanoma įgyvendinti parduotuvėse nuo 50 kv. m.</p>
Jurbarko rajono verslininkų organizacija 2016-06-02	Aplinkos ministerijos valdininkai sukūrė diskriminacinę situaciją kai iš esmės rajonų centruose ir miesteliuose įsikūrusios parduotuvės, kurių prekybinis plotas yra mažesnis kaip 300 kv. m., neturi prievolės surinkti vienkartinės pakuotės, o kaimo parduotuvės ją turi, neatsižvelgiant į jų plotą ir galimybę užtikrinti maisto saugos ir higienos reikalavimus.	
VšĮ „Užstatas“ 2016-07-21 Nr. 160721R1	VšĮ „Užstatas“ pritaria Įstatymo projekto nuostatai, kad „kiekvienoje seniūnijos teritorijoje būtų bent po vieną taros supirkimo punktą“, kadangi tokiu būdu būtų užtikrintas	

(Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2016-07-25 Nr. S-13-2551)	<p>teisėtas ir pagrįstas visuomenės lūkestis, kad vienkartinį pakuočių, kurioms taikoma užstato sistema, atliekų surinkimo punktai būtų lygiavertiškai pasiekiami tiek didžiųjų Lietuvos miestų, tiek miestelių, tiek kaimų gyventojams.</p>	
	<p>Šiuo metu užstato sistema nepagrįstai siejama išskirtinai tik su parduotuvėmis, nors pats įstatymas „ragina“ savanoriškai į užstato sistemą įsijungti ir prekyvietes, kioskus, degalines, viešojo maitinimo įstaigas bei kt. įstaigas.</p> <p><...></p> <p>Taromatų eksploatacijai ir operavimui netrukdo jo buvimas kitoje, nei prekybos vietoje (ploto nuomotojas gali būti ne būtinai prekybininkas, o ir savivaldybės turto valdytojas); energetiniai ištekliai gali būti tiekiami ir ne tik iš prekybininko; plotas taromatams gali būti nuomojamas ne tik iš prekybininkų, tačiau ir iš kitų subjektų; kai kurie taromatai turi visas technines ir technologines galimybes užstatą grąžinti grynaisiais pinigais, kas tiesiogiai ir numatoma įstatyme.</p> <p><...></p> <p>Tokia užstato grąžinimo sistema, kai joje dalyvauja tik pardavėjai, yra iš esmės ydinga (nepakankama), kadangi vartotojas yra „pririšamas“ prie konkrečios parduotuvės bei yra priverstas laikytis kiekvienos iš jų sukurtų taisyklių.</p>	<p>Neatsižvelgta. Dabar galiojančioje Įstatymo 8 straipsnio 2 dalies redakcijoje nurodyta, kad „Vienkartinį pakuočių pardavėjai, kuriems taikoma šioje dalyje numatyta išimtis, gali savo pasirinkimu dalyvauti užstato už vienkartinės pakuotes sistemoje.“. Įstatymo 11² straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyta, kad užstato už vienkartinės pakuotes sistemos administratorius „dalyvauja organizuojant šių pakuočių atliekų priėmimą“. Taigi, užstato už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriui siekiant vienkartinį pakuočių atliekų priėmimo ir užstato grąžinimo tinklą vystyti ne tik per parduotuves, Įstatymo keisti nereikia. Atkreiptinas dėmesys, kad užstato už daugkartinės ir vienkartinės pakuotes sistemos bus efektyvios ir priimtinos aplinkosauginiu ir socialiniu aspektu tik tuo atveju, jeigu gyventojai (įskaitant ir neturinčius automobilio) galės priduoti šias daugkartinės pakuotes ir vienkartinį pakuočių atliekas ir susigrąžinti už tas pakuotes jau sumokėtą užstatą įprastinėse, dėl kitų poreikių lankomose vietose (pavyzdžiui, apsipirkimo) ar arti jų. Pagal pasaulinę užstato už daugkartinės ir vienkartinės pakuotes sistemų praktiką daugkartinį pakuočių ir vienkartinį pakuočių atliekų priėmimo ir užstato grąžinimo funkcija atliekama būtent pasitelkiant gėrimais prekiaujančias parduotuves, nes vartotojui einant apsipirkti patogų nunešti ir jau tuščias pakuotes ir jų atliekas, be to, piniginių operacijų atlikimas parduotuvėje nereikalauja papildomų užstato sistemos investicijų, nes parduotuvėje bet kokiame atveju yra grynųjų pinigų kasa ir galimybė suteikti kasdinių prekių ar paslaugų už vartotojui priklausančią užstato sumą. Vadovaujantis Europos Sąjungoje taikomu gamintojo atsakomybės principu, Įstatymu iš esmės nustatyta, kad užstato už daugkartinės ir vienkartinės pakuotes sistemos yra įgyvendinamos atitinkamų gėrimų, supakuotų į pakuotes, kurioms taikoma atitinkama užstato sistema, gamintojų ir importuotojų atsakomybe ir lėšomis, taigi, nustačius perteklinius užstato sistemų</p>

		reikalavimus, padidėjusius jų įgyvendinimo kaštus galiausiai turėtų padengti vartotojai. Siekiant užtikrinti vartotojų patogumą ir aplinkosauginių užstato sistemos tikslų įgyvendinimą Įstatyme turi būti įtvirtinta, kad bent tam tikra dalis pardavėjų privalo vykdyti pakuočių atliekų priėmimą ir užstato grąžinimą. Pažymėtina, kad Įstatymo 11 ² straipsniu užtikrinta, kad užstato už vienkartinės pakuotes sistema būtų vieninga visoje Lietuvos teritorijoje, parduotuvės negali taikyti savo taisyklių.
	Siūlome pritarti Įstatymo projekto formuluotei, pagal kurią iš esmės būtų nustatyta, jog kiekvienoje seniūnijos teritorijoje būtų bent po vieną taros supirkimo punktą, o detalesnį reglamentavimą ir kriterijų nustatymą įpareigoti nustatyti poįstatyminiu reglamentavimu.	Neatsižvelgta. Esminiai kriterijai, ypač įpareigojantys tam tikrą dalį ūkio subjektų, turi būti aiškiai reglamentuoti įstatymu.
	VšĮ „Užstatas“ išreiškia nepritarimą Aplinkos ministerijos ir VšĮ „Užstato sistemos administratorius“ siūlomam Įstatymo Projekto pakeitimui, kad „pakuotes ir pakuočių atliekas priimti ir užstatą grąžinti turi ir kaimo, ir miestelių parduotuvės, kurių prekybos plotas viršija 50 kv. m“. <...> Užkraunama papildoma našta prekybininkams, kurių prekybos plotas yra ypatingai mažas. Viena rankiniam surinkimui esantis 4 kv. m poreikis yra ypatingai svarbus, kai prekybos plotas yra 50 ar pan. kv. m. Galų gale, ženkliai sumenksta higienos ir sanitarijos sąlygos, sunkėja galimybės užtikrinti sveiką nefasuotų produktų parduotuvėje prekybą ir ligų kilmę, bei aibė kitų priežasčių ir problemų, kurios, įgyvendinus šį pasiūlymą, taps nepakeliama našta visuomenei, tai vertinant gerokai globaliau, nei į tai pasižiūrėjo rekomendacijų ir projekto pakeitimo redakcijos teikėjai. <...>	Neatsižvelgta. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba nurodo, kad panaudotos pakuotės ir pakuočių atliekos gali būti priimamos prekybos salėje atskiroje vietoje (toliau nuo maisto produktų) atskiriant pertvara (pvz., medine, plastikine ar stikline sienele) ar atstumu, ir laikomos uždarytose (uždengtose) talpose ar užrištuose maišuose. Todėl parduotuvėse, kurių prekybos plotas iki 50 kv. m, sudėtinga vykdyti pakuočių atliekų priėmimą ir užstato grąžinimą ir užtikrinti higienos reikalavimų laikymąsi. Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nuomone, parduotuvėse, kurių prekybos plotas didesnis nei 50 kv. m, įmanoma vykdyti pakuočių atliekų priėmimą ir užstato grąžinimą ir įgyvendinti higienos reikalavimus. Pažymėtina, kad Aplinkos ministerijos siūlomas Įstatymo pakeitimas nesusijęs su užstato už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriaus pareigų mažinimu ar perkėlimu kitiems subjektams. Įstatymo 11 ² straipsniu užtikrinta, kad užstato už vienkartinės pakuotes sistemos organizacinės ir finansinės pareigos yra užstato už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriaus atsakomybė.
	Visa našta turi būti būtent Sistemos Administratorių, o ne prekybininko ar vartotojo atsakomybės klausimas, todėl Įstatyme menkinant pareigas Administratoriams ir visą	

	<p>naštą perkelti visiems kitiems subjektams, Sistema galutinai praranda racionalumą, o jos pasekmės ir pareigų nešėjai, pavyzdžiui, smulkieji prekybininkai, kurių interesas (skirtumas pagal dalyvavimą vieno iš Administratorių struktūroje) šioje Sistemoje visai kitoks nei didžiosios dalies didžiųjų prekybinių tinklų, patirs dar ženklesnius nuostolius ir taip naikinamas smulkusis verslas ir prekių/paslaugų prieinamumas atokiausiose vietose gyvenantiems vartotojams. VŠĮ „Užstatas“ mano, kad siūlomas Įstatymo Projekto pakeitimas neišsprendžia esamos problemos, o ją tik dar labiau pagilina. Todėl šiam Įstatymo projekto pakeitimui dėl 50 kv. m prekybos ploto nustatymo kategoriškai nepritariame ir raginame kompetentingas institucijas atkreipti dėmesį į susidarančią situaciją ženkliai plačiau.</p>	
<p>VŠĮ „Užstatas“ sistemos administratorius“ 2016-07-21 pasitarimas (2016-07-28 Nr. LV-280)</p>	<p>Kaimo ir miestelių parduotuvioms išimtis turėtų būti taikoma ne iki 50 kv. m prekybos ploto, bet iki 20 kv. m prekybos ploto.</p>	<p>Neatsižvelgta. Užstatas už vienkartinės pakuotės sistemos administratorius, vertindamas užstatą už vienkartinės pakuotės sistemos išlaidas (patiriamas gamintojų ir importuotojų ir galiausiai padengiamas vartotojų) vienam pakuotės vienetui priimti, automatizuotas ne parduotuvės viduje statomas pakuočių atliekų priėmimo priemonės parduotuvėms siūlo atsižvelgdamas į priimamų pakuočių atliekų kiekį. Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba nurodo, kad panaudotos pakuotės ir pakuočių atliekos gali būti priimanamos prekybos salėje atskiroje vietoje (toliau nuo maisto produktų) atskiriant pertvara (pvz., medine, plastikine ar stikline sienele) ar atstumu, ir laikomos uždarytose (uždengtose) talpose ar užrištuose maišuose. Todėl parduotuvėse, kurių prekybos plotas iki 50 kv. m, sudėtinga vykdyti pakuočių atliekų priėmimą ir užstatą grąžinimą ir užtikrinti higienos reikalavimų laikymąsi. Dauguma miestelių ir kaimo parduotuvių statytos pagal tipinius projektus, t. y. jų plotas vidutiniškai yra apie 60 kv. m. Taigi aplinkosauginiu ir socialiniu aspektu priimtinas ir efektyvus daugkartinių pakuočių ir vienkartinių pakuočių atliekų priėmimo ir užstatą grąžinimo tinklas gali būti pasiektas papildomai nustatant, kad panaudotas daugkartines pakuotes ir vienkartinių pakuočių atliekas priimti ir užstatą grąžinti</p>

		privalo visos miestelių ir kaimo parduotuvės, kurių prekybos plotas didesnis nei 50 kv. m.
Lietuvos smulkiojo ir vidutinio verslo taryba 2016-09-06 Ministerijų atstovų pasitarimas (2016-09-06 Nr. 36)	Užsato už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriaus (VšĮ „Užsato sistemos administratorius“) taikoma pardavėjų sąnaudų kompensavimo tvarka nepadengia pardavėjų patiriamų sąnaudų. Be to, nesuprantama, kodėl pardavėjams, kurie taiko automatizuotą pakuočių atliekų priėmimą (taromatus), skirtas gerokai didesnis kompensavimo įkainis negu pardavėjams, kurie pakuočių atliekų priėmimą vykdo neautomatizuotai (be taromatų).	Neatsižvelgta. Sąnaudų kompensavimo tvarka nenagrinėjama svarstomame Įstatymo projekte, todėl nenagrinėjama ir šiame Nutarimo projekte. Vadovaujantis Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo 11 ² straipsnio nuostatomis, pardavėjų sąnaudų kompensavimo apskaičiavimo tvarka yra užsato už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriaus ir pardavėjų susitarimo objektas. Tarpusavio sutartys sudaromos Įstatymo ir Civilinio kodekso nustatyta tvarka. Dabartinis reglamentavimas užtikrina pardavėjų ir užsato už vienkartinės pakuotes sistemos administratoriaus teisę ir pareigą susitarti dėl pagrįsto priemonių ir sąnaudų kompensavimo poreikio. Aplinkos ministerija organizuos pasitarimą su suinteresuotais socialiniais partneriais dėl sutarties sąlygų (ypač sąnaudų kompensavimo) suderinimo. Aplinkos ministerija apsprastys galimybę inicijuoti užsato už vienkartinės pakuotes sistemos administratorių nustatytų sąnaudų kompensavimo dydžių apskaičiavimo auditą.
Jurbarko rajono verslininkų organizacija 2016-09-06 Ministerijų atstovų pasitarimas (2016-09-06 Nr. 36)		
Lietuvos prekybos įmonių asociacija 2016-09-06 Ministerijų atstovų pasitarimas (2016-09-06 Nr. 36)	Miestelių parduotuvėms turėtų likti esamas reglamentavimas: panaudotas daugkartines pakuotes priimti ir užstatą grąžinti privalo visos parduotuvės, kurių bendrasis plotas viršija 90 kv. m, o vienkartinių pakuočių atliekas priimti ir užstatą grąžinti privalo visos parduotuvės, kurių prekybos plotas viršija 300 kv. m.	Neatsižvelgta. Dauguma miestelių parduotuvių statytos pagal tipinius projektus, t. y. jų plotas vidutiniškai yra apie 60 kv. m. Pagal dabar galiojantį reglamentavimą daugumoje miestelių veikiančios parduotuvės neprivalo vykdyti pakuočių ir pakuočių atliekų priėmimo ir užsato grąžinimo, todėl susidaro situacija kuomet dalis pakuočių, nupirktų miesteliuose, gabenama grąžinti kaimo parduotuvėms. Taigi aplinkosauginiu ir socialiniu aspektu priimtinas ir efektyvus daugkartinių pakuočių ir vienkartinių pakuočių atliekų priėmimo ir užsato grąžinimo tinklas gali būti pasiektas papildomai nustatant, kad panaudotas daugkartines pakuotes ir vienkartinių pakuočių atliekas priimti ir užstatą grąžinti privalo visos miestelių parduotuvės, kurių prekybos plotas didesnis nei 50 kv. m.
VšĮ „Užsato sistemos administratorius“ 2016-09-06 Ministerijų atstovų pasitarimas (2016-09-06 Nr. 36)		

Aplinkos ministras
Kęstutis Trečiokas
2016-09-23

Personalo
administravimo direktorius
Egidijus Anulis
2016-09-22

Siūlau įtraukti į Vyriausybės posėdžio (pasitarimo) darbotvarkės projektą

2016-10-06

Dėl Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymo Nr. IX-517 8, 11-1, 11-2 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto Nr. XIIP-4215 (TAP-16-1036) 3 6-6656(5)

Pranešėjas: aplinkos ministras K. Trečiokas

Dalyvauja: Aplinkos ministerijos Atliekų departamento Atliekų valdymo skyriaus vyriausioji specialistė Saulė Deveikytė

Klausimo kuratorius: V.Pavardė, parašas

Posėdžių rengimo skyriaus
patarėja
G. Dorydėnienė

<p>Apsvarstyta ministerijų atstovų pasitarime</p> <p>2016-06-28/2016-08-30 (data) 2016-08-06</p>	<p>Ministerijų atstovų pasitarimo protokolas</p> <p>1. Pasiūlyti:</p> <p>1.1. Aplinkos ministerijai atsižvelgti į Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento, Jurbarko rajono verslininkų organizacijos, Kauno regiono smulkių ir vidutinių verslininkų asociacijos pastabas;</p> <p>1.2. Vyriausybės kanceliarijos Ekonomikos pažangos departamento Kaimo reikalų ir darnios plėtros skyriui surengti pasitarimą, dalyvaujant Aplinkos ministerijos ir kitų suinteresuotų institucijų atstovams, ginčytinoms nuostatomis suderinti.</p> <p>2. Suderintą ir patikslintą projektą svarstyti ministerijų atstovų pasitarime. 2016-06-28/21</p> <p>Klausimo mairytymą atidėti namui. 2016-08-30/21</p>
<p>Informacija apie projekto svarstymą Vyriausybės pasitarime ar/ir Vyriausybės posėdyje</p>	<p>1. Pasiūlyti AM:</p> <p>1.1. atsižvelgti į TM, Vyriausybės kanceliarijos TD pastabas ir Vyriausybės kanclerio A. Mačiulio siūlymą papildomai pateikti Vyriausybės sprendimo projektą;</p> <p>1.2. įvertinti Jurbarko rajono verslininkų organizacijos, Lietuvos smulkiojo ir vidutinio verslo tarybos, Lietuvos prekybos įmonių asociacijos ir viešosios įstaigos „Užstato sistemos administratoriaus“ 2016 m. rugšėjo 6 d. ministerijų atstovų pasitarime išsakytas pastabas;</p> <p>1.3. suderinti projektą su Valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba.</p> <p>2. Patikslintą projektą svarstyti Vyriausybės pasitarime.</p> <p>3. Pasiūlyti AM inicijuoti užstato už vienkartinės pakuotes sistemos administratorių nustatytų sąnaudų kompensavimo dydžių apskaičiavimo auditą.</p> <p>(2016-09-06)</p>